

Arrest

nr. 264 296 van 25 november 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 september 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 juli 2021 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel 1bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 03.02.2020 werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene beweert dat zij naar België is gekomen omdat zij vreest voor haar leven, dat haar problemen nog steeds actueel zijn en dat zij hierdoor onmogelijk kan terugkeren naar Armenië. Echter, betrokkene legt geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is niet onredelijk om van betrokkene te eisen dat zij, om haar beweringen te staven, op zijn minst een begin van bewijs dient voor te leggen. De loutere vermelding dat zij vreest voor haar leven, dat haar problemen nog steeds actueel zijn en dat zij hierdoor onmogelijk kan terugkeren naar Armenië volstaat niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden.

Betrokkene vroeg op 15.10.2009 in België asiel aan. Deze asielpcedure werd op 20.10.2010 afgesloten met de beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene beweert dan ook dat zij meer dan 11 jaar in België verblijft en dat zij geen enkele band meer heeft met Armenië. Echter, uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene op 17.02.2012 naar Erevan, Armenië werd gerepatriëerd. Op 30.11.2012 werd betrokkene door de politie van Gent in illegaal verblijf aangetroffen. Op 24.12.2012 werd zij dan opnieuw gerepatriëerd naar Armenië. Vervolgens werd er op 25.01.2016 een aankomstverklaring afgeleverd door de stad Gent, geldig tot 24.04.2016 en tot slot zou betrokkene, volgens het politieverslag van 18.05.2016, opnieuw teruggekeerd zijn naar Armenië. Betrokkene kan zich dan ook niet beroepen op een ononderbroken verblijf van meer dan 11 jaar in België. Voor wat betreft de bewering dat betrokkene geen band meer zou hebben met Armenië dient er het volgende opgemerkt te worden: uit haar asielaanvraag blijkt dat haar ouders, 2 zussen en een broer nog in Armenië verbleven. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat haar familie niet langer in Armenië zou zijn, noch dat zij niet (tijdelijk) bij haar familie zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat betrokkene na haar tweede repatriëring en tot haar terugkomst naar België een verblijfplaats moet hebben gehad in Armenië. Hierdoor kan de bewering dat betrokkene geen band meer zou hebben met Armenië niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene een voorbeeldige burger is met een blanco strafregister dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

De overige aangehaalde elementen (dat zij een inburgeringstraject, cursussen maatschappelijke oriëntatie en Nederlandse lessen volgde, dat zij in september 2019 gedoopt werd en jarenlang bijbelcursussen volgde, dat ze werkwilleg is, dat ze 3 werkbeloftes neerlegt en dat zij een uitgebreide vrienden- en kennissenkring zou hebben uitgebouwd) verantwoorden niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. Deze elementen behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld (RvS 24 oktober 2001, nr. 100.223; RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Zij kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art 9.2 van de wet van 15.12.1980.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel luidt als volgt:

“11.1. Enig Middel:

Schending artikel 9bis van de Vreemdelingenwet

Schending van de materiële motiveringsplicht

Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

11.1.1. De verwerende partij meent dat er in casu geen buitengewone omstandigheden voorhanden zouden zijn.

Zij stelt:

Betrokkene vroeg op 15.10.2009 in België asiel aan. Deze asielpcedure werd op 20.10.2010 afgesloten met de beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene beweert dan ook dat zij meer dan 11 jaar in België verblijft en dat zij geen enkele band meer heeft met Armenië. Echter, uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene op 17.02.2012 naar Erevan, Armenië werd gerepatriëerd. Op 30.11.2012 werd betrokkene door de politie van Gent in illegaal verblijf aangetroffen. Op 24.12.2012 werd zij dan opnieuw gerepatriëerd naar Armenië. Vervolgens werd er op 25.01.2016 een aankomstverklaring afgeleverd door de stad Gent, geldig tot 24.04.2016 en tot slot zou betrokkene, volgens het politieverlag van 18.05.2016, opnieuw teruggekeerd zijn naar Armenië. Betrokkene kan zich dan ook niet beroepen op een ononderbroken verblijf van meer dan 11 jaar in België. Voor wat betreft de bewering dat betrokkene geen band meer zou hebben met Armenië dient er het volgende opgemerkt te worden: uit haar asielaanvraag blijkt dat haar ouders, 2 zussen en een broer nog in Armenië verbleven. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat haar familie niet langer in Armenië zou zijn, noch dat zij niet (tijdelijk) bij haar familie zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat betrokkene na haar tweede repatriëring en tot haar terugkomst naar België een verblijfplaats moet hebben gehad in Armenië. Hierdoor kan de bewering dat betrokkene geen band meer zou hebben met Armenië niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid.

De verwerende partij gaat eraan voorbij dat de verzoekende partij keer op keer teruggekeerd is naar België, juist omdat zij in Armenië geen verblijfplaats of netwerk meer had.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij geen bewijs voorlegt dat zij geen bewijzen voorlegt dat haar familie niet langer in Armenië zou zijn, noch dat zij niet tijdelijk bij haar familie zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf: uit haar asielaanvraag blijkt dat haar ouders, 2 zussen en een broer nog in Armenië verbleven. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat haar familie niet langer in Armenië zou zijn, noch dat zij niet (tijdelijk) bij haar familie zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf.

'uit haar asielaanvraag blijkt dat haar ouders, 2 zussen en een broer nog in Armenië verbleven. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat haar familie niet langer in Armenië zou zijn, noch dat zij niet (tijdelijk) bij haar familie zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf.'

Welnu, zij gaat eraan voorbij dat de verzoekende partij helemaal niet Armenië, doch wel in Rusland zou moeten wachten tijdens de aanvraag van een humanitair visum. Dit deel van de motivering gaat aldus uit van onjuiste onderliggende feiten, als zou er een Belgische ambassade zijn in Armenië waar de verzoekende partij een humanitair visum kan aanvragen, quod non in casu.

De Belgische ambassade in Moskou is immers bevoegd voor visumaanvragen van Armeniërs.

Zie

*<https://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/ambassades> en [consulaten/](#)
[belgische_ambassades_en_consulaten](#) in het buitenland :*

Uw gekozen criteria

*Land of regio
Armenië*

Wijzig criteria

Zoekresultaat

Bevoegde ambassade Moskou

Ulitsa Malaya Moltchanovka, 7

121069 Moskou

Rusland

Openingsuren en sluitingsdagen

Ambassadeur Marc MICHIESEN

+7 495 780 03 31

+7 495 780 03 32

+7 495 763 55 42

Noodnummer buiten de openingsuren

Moscow@dijplobel.fed.be

<http://russia.diplomatie.belgium.be>

Aldus snijdt bovenstaande argumentatie met betrekking tot de wachttijd om twee redenen geen hout en schendt zij het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.

11.1.2. *Bovendien vormt het feit dat er geen Belgische ambassade in haar land van herkomst is op zich eigenlijk reeds een buitengewone omstandigheid, cf. (R.v.St nr. 198 769 du 9 december 2009) :*

“buitengewone omstandigheden”, in de zin van het vroegere artikel 9, derde lid, omstandigheden zijn die een tijdelijke terugkeer van de vreemdeling naar zijn land van oorsprong, om er de noodzakelijke formaliteiten voor het indienen van een aanvraag tot machtiging tot verblijf te vervullen, onmogelijk of bijzonder moeilijk maken; dat een aanvraag, ingediend met toepassing van het vroegere artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet, vanwege de overheid een dubbel onderzoek vereiste; dat vooreerst diende nagegaan of het buitengewone karakter van de door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden om zijn aanvraag in België in te dienen aanvaardbaar was en vervolgens, indien de aanvraag ontvankelijk is, of de door de betrokkene aangevoerde redenen om een verblijfsmachtiging van meer dan drie maanden te bekomen gegrond zijn; dat de vreemdeling in zijn aanvraag klaar en duidelijk dient te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek bij de consulaire of diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen; dat hij dient aan te tonen dat het voor hem bijzonder moeilijk is terug te keren naar zijn land van oorsprong of naar een land waar hij gemachtigd is te verblijven, om er zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen; dat uit zijn uiteenzetting duidelijk dient te blijken waarin het ingeroepen beletsel precies bestaat; dat als typische buitengewone omstandigheden onder meer konden worden aangevoerd, weliswaar naargelang de concrete omstandigheden van de zaak: de situatie van oorlog of burgeroorlog in het land van herkomst, de afwezigheid aldaar van een Belgische diplomatieke of consulaire post, vervolging in het land van herkomst, moeilijkheden om een paspoort of reistitel te bekomen, ernstige ziekte enz.

Het dient te worden toegegeven dat dit niet expliciet in de aanvraag vermeld staat. Aldus wordt dit niet als zelfstandig argument ingeroepen in dit verzoekschrift.

Anderzijds betreft dit wel een feit van algemene bekendheid en kon de verwerende partij hier dus niet onwetend van zijn. Wanneer zij expliciet stelt dat de verzoekende partij in haar land van herkomst (Armenië) kan verblijven, omringd door haar familie, vrienden en kennissen, tijdens de duur van haar aanvraag tot verblijfsmachtiging, dan betreft dit per definitie de mogelijkheid om de aanvraag in het buitenland bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post in te dienen en aldaar op een antwoord te wachten, zijnde in Rusland dus. Welnu, wat de verwerende partij daarover stelt klopt dus niet.

De thans bestreden beslissing is aldus gebaseerd op onjuiste motieven en schendt zij het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.

11.1.3. *Daarnaast stelt verwerende partij dat de elementen qua integratie van verzoekende partij, tot de gegrondheid behoren en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).”*

(...)

Nergens in de Vreemdelingenwet - ook niet in artikel 9bis - wordt wettelijk vastgelegd welke elementen tot de ontvankelijkheidsfase zouden behoren of welke elementen tot de gegrondheidsfase zouden behoren.

Verwerende partij meent dat de perfecte integratie van verzoekende partij geen reden is om over te gaan tot regularisatie.

Verzoekende partij begrijpt niet waarom de lokale verankering niet leidt tot verblijf. Verzoekende partij meent juist dat de elementen qua integratie onherroepelijk deel uitmaken van de buitengewone omstandigheden.

11.1.4. *In die zin meent de verzoekende partij dan ook dat de verwerende partij artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht heeft geschonden.*

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS)

2.3. Met de bestreden beslissing wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) beoordeeld.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)”

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

Uit het voorgaande blijkt dat de mogelijkheid om in België een verblijfsmachtiging aan te vragen als uitzonderingsbepaling restrictief moet worden geïnterpreteerd. De “buitengewone omstandigheden” strekken er niet toe te verantwoorden waarom de machtiging voor een verblijf van meer dan drie maanden wordt verleend, maar om te verantwoorden waarom de aanvraag in België en niet in het buitenland wordt ingediend. Het betreft omstandigheden die een tijdelijke terugkeer van de vreemdeling naar zijn land van oorsprong, om er de noodzakelijke formaliteiten voor het indienen van een aanvraag tot machtiging tot verblijf te vervullen, onmogelijk of bijzonder moeilijk maken. Een aanvraag, ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, vereist dus vanwege de overheid een dubbel onderzoek :

1° wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;

2° wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De vreemdeling moet in zijn aanvraag klaar en duidelijk vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek bij de consulaire of diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Hij dient met andere woorden aan te tonen dat het voor hem bijzonder moeilijk is terug te keren naar zijn land van oorsprong of naar een land waar hij gemachtigd is te verblijven, om er zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen. Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waarin het ingeroepen beletsel precies bestaat.

2.4. De bestreden beslissing verklaart de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk. *In casu* is dus de vraag aan de orde of de verwerende partij op deugdelijke wijze kon oordelen dat verzoekster niet afdoende aannemelijk heeft gemaakt dat het voor haar onmogelijk, dan wel bijzonder moeilijk is om de aanvraag te doen via de diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor haar verblijfplaats of plaats van ophoud in het buitenland

Het uitgangspunt bij deze beoordeling is de aanvraag die werd ingediend en de daarin aangevoerde elementen. Immers, de bewijslast bij het indienen van zulk een aanvraag rust op de aanvrager, die alle gegevens moet bijbrengen die de aanspraken die hij meent te kunnen maken kunnen staven. Bovendien zou de Raad zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij werden voorgelegd in de loop van het besluitvormingsproces. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de op dat moment voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

2.5. Vooreerst voert verzoekster in essentie aan dat de verwerende partij de materiële motiveringsplicht heeft geschonden waar zij niet aanvaardt dat verzoekster geen ononderbroken verblijf van meer dan 11 jaar in België heeft en geen band meer heeft met Armenië.

De verwerende partij stelt het volgende vast met betrekking tot het door verzoekster in de aanvraag aangehaalde verblijf in België van meer dan 11 jaar:

“Betrokkene vroeg op 15.10.2009 in België asiel aan. Deze asielprocedure werd op 20.10.2010 afgesloten met de beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene beweert dan ook dat zij meer dan 11 jaar in België verblijft en dat zij geen enkele band meer heeft met Armenië. Echter, uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene op 17.02.2012 naar Erevan, Armenië werd gerepatriëerd. Op 30.11.2012 werd betrokkene door de politie van Gent in illegaal verblijf aangetroffen. Op 24.12.2012 werd zij dan opnieuw gerepatriëerd naar Armenië. Vervolgens werd er op 25.01.2016 een aankomstverklaring afgeleverd door de stad Gent, geldig tot 24.04.2016 en tot slot zou betrokkene, volgens het politieverlag van 18.05.2016, opnieuw teruggekeerd zijn naar Armenië. Betrokkene kan zich dan ook niet beroepen op een ononderbroken verblijf van meer dan 11 jaar in België. “

De Raad stelt vast dat deze feiten niet worden betwist door verzoekster. Verzoekster stelt wél dat de verwerende partij eraan voorbij gaat dat zij keer op keer teruggekeerd is naar België, juist omdat zij in

Armenië geen verblijfplaats of netwerk meer had. De Raad stelt op dit vlak vast dat verzoekster slechts in zeer algemene bewoordingen in haar aanvraag had aangehaald dat zij geen band meer heeft met Armenië, zonder meer. Hierover heeft de verwerende partij het volgende gemotiveerd:

“Voor wat betreft de bewering dat betrokkene geen band meer zou hebben met Armenië dient er het volgende opgemerkt te worden: uit haar asielaanvraag blijkt dat haar ouders, 2 zussen en een broer nog in Armenië verbleven. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat haar familie niet langer in Armenië zou zijn, noch dat zij niet (tijdelijk) bij haar familie zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf. Bovendien dient er opgemerkt te worden dat betrokkene na haar tweede repatriëring en tot haar terugkomst naar België een verblijfplaats moet hebben gehad in Armenië. Hierdoor kan de bewering dat betrokkene geen band meer zou hebben met Armenië niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid.”

Met haar loutere bewering dat zij in Armenië geen verblijfplaats of netwerk meer zou hebben gehad, toont verzoekster niet aan dat deze beoordeling kennelijk onredelijk is.

Verzoekster wijst er in dit verband ook op dat deze motivering uitgaat van onjuiste onderliggende feiten, als zou er een Belgische ambassade zijn in Armenië waar zij een humanitair visum kan aanvragen. Verzoekster zou daarentegen in Rusland in plaats van Armenië moeten wachten tijdens de aanvraagprocedure, omdat de Belgische ambassade in Moskou bevoegd is voor visumaanvragen van Armeniërs. De motivering van de verwerende partij waar zij stelt dat verzoekster bij haar familie in Armenië kan verblijven tijdens de aanvraagprocedure klopt bijgevolg niet volgens verzoekster.

De Raad stelt vast dat dit element niet werd aangehaald in de aanvraag, zoals verzoekster toegeeft. Zij heeft in haar aanvraag enkel verwezen naar het feit dat ze geen band meer zou hebben met Armenië. De verwerende partij hoefde enkel te antwoorden op en te motiveren over datgene wat verzoekster zelf in haar aanvraag voorlegde als zijnde een element dat het haar bijzonder moeilijk of onmogelijk zou maken om haar aanvraag via de normale procedure in te dienen.

Waar verzoekster dus argumenteert dat het feit dat de Belgische ambassade in Moskou bevoegd is een feit van algemene bekendheid betreft en de verwerende partij hier dus niet onwetend van kon zijn, herhaalt de Raad dat de bewijslast om buitengewone omstandigheden aan te tonen bij verzoekster ligt.

2.6. Tot slot voert verzoekster aan dat de verwerende partij ten onrechte oordeelt dat haar lokale verankering en integratie in België geen buitengewone omstandigheden uitmaken. Zij stelt dat deze elementen onherroepelijk deel uitmaken van de buitengewone omstandigheden en begrijpt niet waarom ze niet leiden tot verblijf.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij heeft geoordeeld dat de door verzoekster aangevoerde elementen van integratie niet als buitengewone omstandigheden aanvaard kunnen worden, aangezien ze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en niet in de ontvankelijkheidsfase worden behandeld.

De Raad stelt in dat verband vast dat het standpunt van de verwerende partij in lijn is met de rechtspraak van de Raad van State luidens dewelke omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielprocedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, in beginsel de gegrondheid van de aanvraag betreffen en derhalve niet kunnen verantwoorden waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).

Verzoekster moet derhalve met concrete argumenten aantonen waarom daar in haar specifieke geval anders over moet worden gedacht. Verzoekster brengt echter geen enkel concreet argument bij en toont niet aan dat de verwerende partij niet deugdelijk heeft geoordeeld.

2.7. Samengevat is de Raad van oordeel dat verzoekster niet heeft aangetoond dat de verwerende partij op onwettige, onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze heeft vastgesteld dat de aanvraag onontvankelijk is omdat geen buitengewone omstandigheden werden aangetoond, en evenmin dat hierover niet afdoende zou zijn gemotiveerd.

2.8. Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS